

Karla Pavová – Městské domy Podolí

Během zimního semestru rozpracovali studenti dvě protilehlé nárožní parcely v patě svahu mezi Vyšehradem a Podolím. /tj./V místě, kde se specificky mezi sebou mísí a potkávají různá měřítka, časová období a divoká příroda s blokovým městem 20. století. Hmota domu severního nároží se snaží citlivě vstoupit do místního kontextu a nenásilně propojit osamocený soliter s menším domečkem napravo a spolu s protilehlým domem rovněž čistě blokově dokončit křižovatku Podolská-Sinkulova-Pod Vyšehradem. U jižního nároží logické, u severního je patrná snaha o respekt k okolí alespoň rozrušením uskakující hmoty domu a pokus o nehomogenní působení uličních fasád. Hapticky domy s šedou hrubou omítkou, jemně odděleným parterem a pravidelným rastrem oken bez obtíží do okolí zapadnou, dalo by se říct, že je lze téměř přehlédnout. Fasáda s červenými ocelovými balkony je už možná ale /alespoň pro mne/ trochu řízná. /v kontextu přilehlé dřevěné barokní zvonice/

V rámci projektu byl dále rozpracován už jen severní dům, omezíme naši pozornost tedy na něj. Původní idea, do dvora proskleného, lehkého skeletového domu, vzala rychle za své a ustoupila nutným stavařským zásahům, jak do samotné nosné konstrukce, tak ale i do původně zamýšlené dispozice. A tím se dostávám k nejbolestivějšímu místu návrhu. Nárožní bytový dům, kompozičně vystavěný jako pavlačový, de facto v polovině dispozice nemá světlo. Karla zvolila orientaci ložnic na jihozápad do ulice, a /velkých!/ obývacích na severovýchod do pavlače. Původní /relativně/ sympatické prosklené vstupy do bytů přes „zimní filtry“ už v rámci projektu chybí a byly nahrazeny luxferovou předsíní s dveřmi a okny. Dům má celkem hlubokou dispozici /16m/, a ve středním traktu s koupelnami také vznikají nevyužité metry „předsíní“ ložnic. Skladba velikostí a kapacit bytů se zdá být pestrá, ale zdá se mi, že vychází spíše z tvaru domu, než z deklarované variability dispozice. Základním kamenem je byt 1+1 /2kk/ o 45 m², na hloubku dispozice, se vstupem z pavlače, a ten je beze sporu nejlépe do detailu vyřešený, ekonomický i tak nějak uživatelsky přívětivý. Další typy dispozic pak vznikají repetitivně, zrcadlením a spojováním této jednotky do větších celků – velký obývací + několik ložnic, ale výsledné dispozice nejsou pro mne /zvláště u bytů o 100m²+/ přesvědčivé.

V profesi je potřeba se umět soustředit a zkusit /v newspeaku/ „nacítit se“ na budoucí uživatele. Fyzické a sociální rozdíly, potřeby, věk, osobnost... více „vyšívat“ na vnitřních, i krajních nebo hypotetických, scénářích užívání prostoru /=bydlení/ - pohyb vs. pobyt, světlo vs. stín, kinetika vs. termodynamika... Komunitní prostor na střeše objektu se víceméně dubluje s dílnou ve dvoře, která mi pro tento účel připadá vhodnější. Mnohem raději bych v místě s nejlepším výhledem a potenciálem střešní terasy viděla další byty.

Přes výše zmíněné, je bakalářská práce v podstatě prvním samostatným výtvozem, kde dojde k syntéze všech jednotlivých nabytých dovedností a tím i přetavení „slabikáře forem“ architekta, který s časem a poznávanými referencemi bude růst. Velmi pozitivně hodnotím celkový detailní řez fasádou domu, který jasně ukazuje na pečlivost v rámci celé práce a zároveň prokazuje, jak je návrh citlivě umírněný, jasně čitelný a technologicky snadno pochopitelný, a tedy i realizovatelný!

Mnoho dalších úspěchů v profesním životě, hodnotím A.

Barbora Lopraisová

11/06/2025